

Afstand aan de prov. Groningen van gronden der vesting Groningen die zij noodig heeft voor den aanleg van twee kanalen.

[143. 4.]

VERSLAG der Commissie van Rapporteurs voor het bovengenoemd ontwerp van wet; uitgebragt in de zitting van den 3den Mei 1875.

Bij het onderzoek van dit wets-ontwerp in de afdeelingen werd de opmerking gemaakt dat het niet vrij van bedenking schijnt aan de Regering eene zoo onbepaalde magtiging tot afstand van gronden te verleenen. De juiste regeling scheen dan toch te zijn, dat alleen gesloten of ontworpen overeenkomsten aan de goedkeuring der Staten-Generaal werden onderworpen. Van eene andere zijde werd er echter op gewezen, dat de vorm, bij dit wets-ontwerp gevolgd, in de laatste jaren meermalen was gebezigd, met name bij het slechten der vestingwerken van Bergen op Zoom, Breda, Stevensweert (*Staatsblad* 1873, n°. 85, 86, 153). Het is meestal ook moeilijk vooruit te bepalen welke perceelen de betrokken steden bij de ontworpen werken zullen behoeven.

Sommige leden meenden ook dat de provincie Groningen bij dit wets-ontwerp bijzonder begunstigd werd. Zij ontvangt reeds een subsidie voor de kanalisatie, zoodat deze afstand eigenlijk een tweede subsidie is voor hetzelfde doel. Hierop werd geantwoord dat deze kanalisatie de provincie aanmerkelijke lasten oplegt, dewijl de kosten veel hooger blijken dan men had verwacht. Te regt is bovendien in de Memorie van Toelichting opgemerkt, dat het groote kanalisatie-plan in het belang is van de geheele provincie en bij gevolg van den Staat. Gesteld, het gold

hier een tweede subsidie, wat echter niet aannemelijk is, dan nog ware er allezins reden de vereischte terreinen kosteloos af te staan.

Nog werd beweerd dat dergelijke afstand als antecedent niet vrij van bedenking is, want dat andere vestingen bij eventuele slooping der verdedigingswerken dan ook hetzelfde zullen verlangen. De meeste leden zagen daarin echter geen reden van bezwaar tegen dit voorstel, maar drongen er integendeel op aan dat de steden die zoolang tijd de lasten hadden gedragen aan de hoedanigheid van vesting verbonden, zoo vrijgevig m ogelijk werden behandeld.

Men meent er de Regering opmerkzaam op te moeten maken dat, daar deze overeenkomst uitsluitend de provincie betreft, de Staat misschien in moeilijkheden zou kunnen komen, indien de gemeente Groningen later op deze gronden eigendomsregten deed gelden. Men wenschte daarom dat of eene regeling tusschen Rijk en gemeente zou voorafgaan, of dat de overdragt door het Rijk aan de provincie niet zoude geschieden dan onder reserve en zonder garantie.

Artt. 1 en 2. Men merkte aan dat het meer overeenkomstig den aanhef en den gebruikelijken wetstijl zoude zijn, te spreken van "Onzen Minister" in plaats van "den Minister".

Aldus vastgesteld 30 April 1875.

NIERSTRASZ.
HEYDENRIJCK.
DE ROO VAN ALDERWERELT.
SANDBERG.
VAN HOUTEN.